

یادداشت‌های پراکنده

Miscellaneous Notes

دکتر فرینک مصور رحمانی

سرشناسه	: مصور رحمانی، فرهنگ، ۱۳۲۶
عنوان و نام پدیدآور	: یادداشت‌های پراکنده / نویسنده: فرهنگ مصور رحمانی
مشخصات نشر	: تهران، آرون، ۱۴۰۰
مشخصات ظاهری	: ۳۷۶ ص.
شابک	: ۹ - ۹۹۰ - ۲۳۱ - ۹۶۴ - ۹۷۸
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا.
موضوع	: مجموعه‌ها - شعر فارسی - قرن ۱۴
موضوع	: Collections - Persian poetry - 20 th century
موضوع	: ادبیات Literature
رده‌بندی کنگره	: PIR ۸۳۶۱
رده‌بندی دیویی	: ۸ فا ۱ / ۶۲
شماره کتابخانه ملی	: ۷۵۹۱۵۹۵

www.ketab.ir

یادداشت‌های پراکنده

نویسنده: دکتر فرهنگ مصور رحمانی

ناشر: انتشارات آرون

چاپ اول: ۱۴۰۰

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

۱۴۵۰۰ تومان

نشانی: میدان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، خیابان وحید نظری

نرسیده به خیابان منیری جاوید، پلاک ۱۰۵، واحد ۳ تلفن: ۵۱ - ۶۶۹۶۲۸۵۰

ایمیل: Arvannashr@yahoo.com وبسایت: www.Arvannashr.ir

شابک ۹ - ۹۹۰ - ۲۳۱ - ۹۶۴ - ۹۷۸

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	پیشگفتار
۳	نحوه عرضه مطالب
۱۳	فصل نخست: انسان
۱۴	مقدمه
۱۴	توان بالقوه انسان
۱۶	گرایش شکل‌گیری "Formative Tendency"
۱۷	تمایل به فعلیت بخشیدن "Actualizing Tendency"
۱۸	مسیر تکامل انسان
۲۱	پایان راه
۲۳	جنگ
۲۵	"از دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست"
۲۶	راز خلقت
۲۸	اردوگاه پناهندگان
۳۱	آفریقا
۳۲	وداع

۳۳.....	فصل دوم: زندگی.....
۳۴.....	مقدمه.....
۳۹.....	ارزش زندگی.....
۴۰.....	یادآوری.....
۴۲.....	زندگی.....
۴۴.....	"جرس فریاد می‌دارد که بر بندید محمل‌ها".....
۴۶.....	زمان.....
۴۹.....	قلم.....
۵۲.....	زندگانی چیست؟.....
۵۵.....	جام جم.....
۵۶.....	غفلت.....
۵۷.....	خرد.....
۵۸.....	"گوشت خاک ما هم بر باد رفته باشد".....
۶۱.....	گذر زمان.....
۶۲.....	وقت رفتن.....
۶۳.....	آخرین پرده.....
۶۴.....	توقع.....
۶۵.....	زندگی.....
۶۷.....	لحظه.....
۶۹.....	فرصتی کوتاه.....
۷۰.....	آزادی و آزادگی.....
۷۲.....	پیری.....
۷۶.....	وحشت از پیری.....
۷۸.....	طبیعت و پیری.....

فصل سوّم: عشق	۸۱
مقدمه	۸۲
عشق	۸۵
اثر عشق	۸۶
با من از عشق بگو	۸۷
کهکشان	۸۸
آتش	۹۰
او ...	۹۱
دور تسلسل	۹۲
خاطره	۹۴
سؤال	۹۵
ماورای عشق	۹۷
معا	۹۸
دل دیوانه	۹۹
پروانه و شمع در ادبیات فارسی	۱۰۱
شهریار	۱۰۷
فصل چهارم: موضوعات مختلف	۱۱۱
مقدمه	۱۱۲
نسلی استثنائی	۱۱۴
دشت	۱۲۶
رویا	۱۲۸
روزنه	۱۲۹
روزنه	۱۳۱
روزنه	۱۳۴
تنهائی	۱۳۶
حقیقت!	۱۳۷

کلام آخر	۱۳۸
تقلا	۱۴۰
عدالت	۱۴۱
تکنولوژی	۱۴۱
سراب	۱۴۲
بهار	۱۴۳
خاطره	۱۴۴
ناکجا آباد	۱۴۶
تنهائی	۱۴۸
کفر	۱۵۰
آزاده	۱۵۱
ناله نی	۱۵۲
جهان	۱۵۴
کاشکی!	۱۵۵
لحظه	۱۵۶
راز	۱۵۷
روز آخر	۱۵۹
پنجره	۱۶۰
نگاهی نو	۱۶۱
خواب	۱۶۳
خانه خالی	۱۶۴
نگاه	۱۶۶
به چه می‌اندیشد؟	۱۶۶
حقیقت	۱۶۸
ارزش قضاوت‌ها	۱۶۹
راز	۱۷۲
راز آتش	۱۷۳

۱۷۵.....	تو هم، بروتوس.....
۱۷۷.....	هوش مصنوعی.....
۱۷۹.....	اما این خطر چقدر جدی است؟.....
۱۸۲.....	از ویژگی‌های خوب مردم آمریکا.....
۱۸۵.....	تخته نرد.....
۱۸۷.....	فصل پنجم: نگاهی کوتاه به گوشه‌هائی از زبان و شعر فارسی.....
۱۸۹.....	مقدمه.....
۱۹۳.....	نقش ادبیات در زندگی انسان.....
۱۹۳.....	باورهای خویش را دوباره ارزیابی نماید.....
۱۹۵.....	بدیهه، طنز، هجو، هزل و مشاعره در ادبیات ایران.....
۱۹۶.....	بدیهه‌گوئی.....
۱۹۷.....	نظامی.....
۱۹۹.....	بدیهه‌گوئی فردوسی.....
۲۰۰.....	داستان گریبان فرزدق!.....
۲۰۱.....	طبع شعر فتحعلی‌شاه.....
۲۰۲.....	داستان بدیهه‌گوئی فتحعلی‌خان صبا.....
۲۰۳.....	بدیهه‌گویی صائب تبریزی.....
۲۰۵.....	طنز.....
۲۰۷.....	چهره‌های طنزپرداز مشروطه.....
۲۰۷.....	معروف‌ترین طنزپردازان این دوره.....
۲۱۵.....	طنز در ادبیات معاصر.....
۲۲۶.....	هجو و هزل.....
۲۲۶.....	هزل‌سرایان فارسی.....
۲۲۸.....	۱- در هجو ضیاء‌الواعظین.....
۲۲۹.....	۲- هزل‌نامه - آبروی دولت.....
۲۳۰.....	۳- مستشاران - عارف قزوینی.....

شعر نو	۲۳۱
انواع شعر فارسی از لحاظ قالب یا صورت	۲۳۳
تفاوت‌های شعر نو با کهن	۲۳۳
قافیه در شعر کهن و شعر نو	۲۳۴
نیما	۲۴۱
فریدون توللی	۲۴۳
سهراب سپهری	۲۴۴
فریدون مشیری	۲۵۱
مهدی اخوان ثالث	۲۵۲
احمد شاملو	۲۵۳
فروغ فرخزاد	۲۵۴
نادر نادرپور	۲۵۶
محمدرضا شفیعی کدکنی	۲۵۹
هوشنگ ابتهاج	۲۶۰
خسرو فرشیدورد	۲۶۲
هنر	۲۶۴
فرمانروایان شاعر	۲۶۷
نگاهی به آینده	۲۷۴
مقاله دوم درباره نقش ربات‌ها در امور مختلف بود.	۲۷۵
مقاله سوم درباره نقش ربات‌ها در نیروهای نظامی بود.	۲۷۶
جراحی	۲۸۳
پرستاری	۲۸۴
کمک به افراد معلول	۲۸۵
مراقبت از سالمندان	۲۸۵
کمک به اوتیسم	۲۸۶

پیشگفتار

من از زمان‌های بسیار دور به نوشتن علاقه داشته‌ام ولی تا این اواخر در این رشته به صورتی جدی و فعال عمل نکردم. گه گاه مطالبی که توجهم را جلب می‌کرد یادداشت می‌کردم و در بسیاری از موارد بعد از دوباره خواندنشان، پاره کرده و به دورشان می‌انداختم. هدفم از نوشتن بیشتر آرام شدن بود تا هرچیز دیگر و به این دلیل خودم را در توافق کامل با این سخن سامرست موام که "نویسندگی به نویسنده آزادی روح می‌بخشد." می‌یافتم و می‌یابم. نوشتن آرامم می‌کند.

با نوشتن خودم را و در مقیاسی وسیع‌تر هر آن چیزی را که آزارم می‌دهد به سؤال می‌کشم و سپس به دنبال جواب می‌گردم. جالب اینکه در کشاکش این سؤال و جواب‌ها، گاه سؤال‌های جدیدی پیش می‌آیند که بررسی‌شان ارزش وقت صرف کردن دارد. چرا که بسیاری از آنها مرا به مرزهای تفکری می‌برند که غیرقابل توصیف‌اند، جایی که تفاوت بین عقل و جنون در هاله‌ای از ابهام محو می‌شود و گذر از آن کار ساده‌ای نیست. زمانی نیز در این بده، بستان‌های فکری به مرحله تکرار می‌رسم و این دور تسلسل، گرچه خسته کننده است اما نوید دهنده نیز می‌باشد، چرا که مرا بیشتر به اندیشیدن وامی‌دارد.